

Tanıklığında Meleklerin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Mayıs 2015

Tanıklığında meleklerin imzaladım son beyanatımı.

İssiz bir gecenin ortasında;
Kifayetsiz ve durağan olsa da seyri hayatın
Aldanma asla görüntüde rol çalan
Onca izleğe...

Tek bir edim iken mutluluk
Çelme çalan
Ömürden çalan
Çalıntı ve bağnaz ne çok mefhum
İrdelenesi belki de değerim yok
Şu küllük kadar
Boş bir imgenin son harfıyım
Nasibini almış peşinen.

Şahidim sadece Tanrı
Ve dinleyen ne çok işaret
Belki bir yıldırım belki tek bir izlek
Düşen düşürülen
Sonunda yitip giden.
Ölümden korkardım eskiden
Ölmekse güdümündeyim inan ki
Hayaletlerin,
Gölgeler ne sırnaşık bir bilsen
Kapıp koyuvermiş kendini izbelerde
Nice muğlak yaratı
İnsan olmak ise biçilen paye
Kaçınıcı durak soluklandığım.

Çala-kalem adımı yazarken kader:
İşte geldi sıran sadece sus
Ve itaat et.
Gülme yersen de yerden yere
Asla susma, demek olmasa da hakkım
Dileğim o ki bu sonudur

Çektiğim cezanın:
Nasıl bir külfetse dayanamadığım.
Her daim şükür saklı avuçlarımda
Görmesen de o sessiz sıradanlığım değil mi
Farklı kılan hoş.
Kıymete binmez bir yoldaş altı üstü
El üstünde tutacağım.